

[Jensen (Gørding).]

Ove Rode, men det er en Samlingsregering med over de $\frac{9}{10}$ af Befolkningen bag sig. Bør den nu ikke vise en saadan social Forstaaelse, at en Reform noget i den anførte Retning maa kunne forventes? At den øgede Beskatning hidtil har virket i ædruelighedsmæssig Retning, skal anerkendes, men ret meget længere naar man næppe ad denne Vej, og da det danske Folks Konsum af stærke Drikke vel endnu i Dag andrager det store Beløb af ca. 300 Mill. Kr. aarligt, synes det mig i høj Grad paakrævet, at dette Forbrug nedsættes betydeligt. Det vilde ogsaa være paa sin Plads at forbyde Frugtvinen, som er det allerfarligste Produkt for Ungdommen.

For Folkesundheden var det sikkert ogsaa af stor Betydning, om Tobaksforbruget blev noget mindre. Navnlig vilde det glæde mig, om Cigaretforbruget mindskedes.

Det er mit Haab, at den høje Regering kan imødekomme noget af det af mig her fremførte.

Det ærede Medlem Hr. Sneum tillod sig i Dag at rette et efter min Mening helt uberettiget og voldsomt Angreb paa Rigshospitalet og det medicinske Fakultet her i Byen. Jeg er ikke klar over, med hvilken Ret det ærede Medlem mener sig kaldet til at fælde Dom over den foretagne Udnævnelse. Det kan da formentlig ikke være det ærede Medlems Uddannelse, der kvalificerer ham hertil. Med min ringe Indsigt i det forefaldne anser jeg i Modsætning til det ærede Medlem Afgørelsen som den eneste rigtige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sneum har Ordet for en kort Bemærkning.

Sneum: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) var utilfreds med, at jeg, som han udtrykte sig, tillod mig at rette nogen Kritik mod Rigshospitalet, og mente, at jeg ikke havde Kvalifikationer dertil. Saa fjøede han nu til, at han heller ikke selv havde Kvalifikationer til at bedømme de Sager, og det fremgik tydeligt af, hvad han sagde. Han havde aabenbart ikke sat sig ind i det. Han rokkede ikke ved et eneste Ord i min Tale.

Th. M. Andersen: Jeg har tidligere i det høje Ting paapeget Nødvendigheden af at tage den gældende Lærlingelov op til Revision. Min Opfattelse er grundet paa personlige Erfaringer, og den er blevet styrket, da den store Mangel paa uddannet Arbejds-kraft viste sig, efter at Reparationsloven var

traadt ud i Livet. I Løbet af Sommeren er denne min Opfattelse blevet yderligere styrket og bekræftet gennem de mange Tilkendegivelser og Resolutioner fra store Dele af danske Haandværkerorganisationer, Laug og Sammenslutninger, der alle tilkendegav Ønske om Revision af Lærlingeloven, ligesom store Dele af Pressen har peget paa Nødvendigheden heraf.

Der er ingen Tvivl om, at den nugældende Lærlingelov søger at beskytte mod det Misbrug af Lærlinge, som fandt Sted, efterhaanden som Teknikken og det mekaniske udviklede sig uden endnu at have dannet Skole, Skole, hvor Lærlingene kunde faa en betryggende Uddannelse. Jeg tænker her nærmest paa de mange Bilreparationsværksteder, der for Aar tilbage hurtigt bredte sig parallelt med Automobilets Anvendelse. Man har imidlertid skudt over Maalet. Der viste sig allerede ved Lærlingelovens første Behandling her i Tinget i 1937 Betænkeligheder og Frygt for, at Adgangen til Lærepladser skulde blive stærkt begrænset, og denne Frygt har siden Lovens Vedtagelse vist sig at være begrundet. Derfor er det uforstaaeligt, at den højtærede Arbejds- og Socialminister har udtalt til Pressen, at man i Ministeriet ikke har foretaget nogen egentlig Undersøgelse, men at Ministeren rent personlig har gjort sig sine Tanker om Loven og er kommet til det Resultat, at Kritikken er stærkt overdrevet.

Følgen af Loven er dog, at en stor Del af de selvstændige Mestre inden for Haandværket ikke ønsker at løbe den Risiko, der er forbundet med Uddannelsen af Lærlinge, og samtidig tage de rent økonomiske Tab, som Uddannelsen af en mindre godt begavet ung Mand nemt kan give. Der maa rettes ved denne Lov, vi kan ikke forsvare de nuværende Forhold over for den Ungdom, som vokser op. Muligheden for de unge til at dygtiggøre sig og skabe sig en betrygget Fremtid maa skaffes til Veje.

De unges Ret til selv at vælge Fag og dermed Livsstilling er nu kun en Illusion. Kan en ung Mand efter lang Søgen endelig komme i Lære, maa han tage det Fag, som tilbydes ham, selv om det er et Fag, som ligger helt uden for hans Interesse. Man maa betænke, at Valget af en Livsstilling er et af de vigtigste Valg, maaske det allervigtigste. Der findes mange Tilfælde, hvor en ung Mand har været afskaaret fra at vælge det Fag, som var hans Ønske og hans Drøm; han kom paa en forkert Hylde, hvor hans Evner ikke kunde komme til Udfoldelse, og Samfundet mangler disse Evners Udfoldelse. Da Virketrangen, Lysten til at